

از نگاه او، گره
داعش چیزی
نبود که بشود
باید پلماسی
آن را حل کرد.
معتقد بود میخ
دیپلماسی در
این سنگ فرو
نمی رود. گذشت
زمان نشان داد
که تشخیصش
درست بوده.

وزیر نامه ساگر شهادت سپید سلیمانی

روزنامه

القاعده محصول همین تفکر بود که در افغانستان و بعد از این که طالبان به عنوان یک گروه ایدئولوژیک نتوانست قدرت سیاسی را در افغانستان به دست بیاورد، به عنوان شاخه نظامی فراملیتی طالبان شکل گرفت و مستقل شد. بعد تصمیم به توسعه و لشکرکشی به کشورهای دیگر گرفت. نیروها و گروه های جهادی در کشورهای اسلامی یکی پس از دیگری به القاعده پیوسته و تحت رهبری آن به فعالیت و مبارزه ادامه می دادند. یکی از این گروه ها جماعت توحید و جهاد بود که سال ۱۹۹۹ توسط مردی اردنی به اسم ابومصعب زرقاوی در عراق تشکیل شده بود. وی طی پخش نوارهای ویدئویی مسئولیت چندین عمل خشونت بار از جمله کشتن شهروندان و غیرنظامیان مختلف در عراق را به عهده گرفت. زرقاوی مخالف حضور آمریکا و نیروهای غربی در جهان اسلام بود. اواخر سال ۲۰۰۴ او به اسامه بن لادن و القاعده پیوست و از این پس جماعت توحید و جهاد، القاعده عراق نامیده شد و زرقاوی توسط القاعده ملقب به «امیر القاعده در کشور بین النهرین» شد. وی فعالیت خود را در ابتدای سال ۲۰۰۴ با گروه کم تعدادی در حدود ۳۰۰ نفر آغاز کرد اما تعداد اعضای آن در سال ۲۰۰۵ بیش از ۱۰۰۰ نفر برآورد می شد.

ابومصعب زرقاوی که به دلیل ترتیب دادن بمبگذاری های انتحاری شهرت داشت. به پیروانش این گونه القا کرده بود که با انجام دادن بسیاری از کارها انسان از اسلام خارج می شود. از جمله این کارها فروش مواد، پوشیدن لباس های غربی، تراشیدن ریش یا شرکت در انتخابات حتی اگر به نامزد مسلمان رای دهند، بود. وی معتقد بود اولویت دادن هر قانونی که بشر وضع کرده بر قوانین خداوند، مجازاتش مرگ است. بر همین اساس عقیده داشت شیعیان دقیقا این کار را انجام می دهند. یکی از محل های اختلاف زرقاوی با بن لادن و القاعده نیز همین نکته بود. وی

شیعیان را خدمتگزاران شیطان می دانست. سپتامبر ۲۰۰۵ و پس از سرکوب شبه نظامیان سنی در تلغفر توسط دولت عراق، زرقاوی علیه شیعیان در عراق اعلان جهاد کرد.

وی پیشتر نامه ای به ایمن الظواهری از رهبران قاعده الجهاد یا همان القاعده نوشت و برنامه گروه خود را در عراق در یک فرآیند چهار مرحله ای تعریف کرد:

بیرون راندن نیروهای آمریکایی و متحدانشان از عراق، تأسیس دارالخلیفه اسلامی در این کشور، گسترش جنگ علیه دشمنان اسلام در کشورهای همسایه عراق و جنگ علیه اسرائیل.

زرقاوی دو سال رهبر القاعده عراق بود و در نهایت در ۷ ژوئن ۲۰۰۶ در هشت کیلومتری شمال شهر بعقوبه در شمال بغداد پایتخت عراق به دست نیروهای آمریکایی کشته شد. پس از او ابوحمزه المهاجر که به ابویوب المصری نیز شهرت داشت، جانشین وی در عراق شد. ابوحمزه ابتدا از اعضای اخوان المسلمین بود، سال ۱۹۸۲ به جهاد اسلامی مصر پیوست و از سال ۱۹۹۹ به افغانستان رفت. وی در افغانستان از متخصصان تهیه مواد منفجره شد. او در عراق معاون زرقاوی بود. القاعده عراق همچنان زیر نظر بن لادن فعالیت می کرد. ابو ایوب مصری تصمیم گرفت دولت اسلامی در عراق تشکیل دهد به همین منظور ابوعمر بغدادی را امیرالمومنین این دولت اسلامی نامگذاری کرد. البته هویت واقعی ابوعمر مورد تردید است. براساس روایتی که ارتش آمریکا نیز در برهه ای آن را پذیرفته بود، ابوعمر شخصیتی تخیلی بود که از سوی رهبران القاعده ساخته شده است. روایتی دیگری را عباد... راشد صالح البغدادی معرفی می کند و دولت آمریکا پس از قتل وی، او را حامد داوود محمد خلیل الزاوی معرفی کرد. در پی انتخاب وی، بخشی از اعضای این شورا که شامل اتحادی